

Van de vicevoorzitter

Als u dit leest heeft u de februari-aflevering van onze nieuwsbrief onder de ogen. Niet dat er de afgelopen tijd zoveel nieuws is geweest, integendeel. De algehele toestand is niet gewijzigd, dus het blijft afwachten wat er gaat gebeuren.

Toch is er één ding duidelijk: de geplande algemene ledenvergadering op 1 maart gaat geen doorgang vinden.

Zoals u weet gaat er mogelijk op 8 maart bekend worden of, en zo ja, de maatregelen versoepeld gaan worden. En laten we eerlijk zijn, het ziet er niet echt naar uit dat dat gaat gebeuren.

De bestuursvergaderingen zitten een beetje in het slop. De bijeenkomst van 9 februari ging niet door en we gaan nu proberen of we de 16e maart terecht kunnen in het Warnshuus.

Het spreekt vanzelf dat, al gaat de a.l.v. nu niet door, de werkzaamheden voor de jaarstukken gewoon doorgaan, zodat we in elk geval klaar zijn als er een datum geprikt kan worden.

Uiteraard krijgt u daarover zo snel mogelijk bericht.

Dat waren de mededelingen en nu hebben we het even over onze hobby. Ik hoop dat u zich, net als ik, totaal niet hoeft te vervelen vanwege de pandemie. Vooropgesteld natuurlijk dat u ook gespaard bent gebleven van de covid-ongemakken.

Het is toch een zegen dat onze hobby totaal geen last heeft van dat gedoe. Al kunnen we dan niet fysiek contact hebben als leden, het is heel goed mogelijk om elkaar te bellen of te mailen en iets te regelen. Ik kan allen maar zeggen: lekker doorgaan waar we mee bezig zijn en de rest komt wel.

Ik wens jullie allen een goede gezondheid en laten we hopen dat we elkaar spoedig weer kunnen ontmoeten.

Groeten, Wim Willemsen

Verenigingsnieuws en bestuursmededelingen

FILATELISTENVERENIGING ZUTPHEN E.O.			
AKTIVITEITENKALENDER Seizoen 2020/2021			
DATUM	Tijden	PLAATS	OMSCHRIJVING
Zoals U ongetwijfeld zult begrijpen is het i.v.m. de coronacrisis en de daarbij behorende beperkingen op dit moment onmogelijk activiteiten in te plannen. Vandaar deze lege activiteitenkalender.			

Verkoop catalogi

Graag wijzen we erop dat U nog tot en met volgende week zondag, 28 februari, in de gelegenheid bent een bod uit te brengen op de catalogi die de vereniging U te koop aanbiedt – de desbetreffende e-mail hebt U op 6 februari j.l. in Uw mailbox ontvangen.

Alle contacten daarover lopen via Kees Samuels (zijn gegevens vindt U op de volgende bladzijde van deze Nieuwsbrief.)

POSTZEGELS IN DE STRIJD TEGEN LEPRA (deel 2)

In de Nieuwsbrief van november 2019 heb ik een oproep gedaan om overvloedige postzegels ter beschikking te stellen voor Sjan van der Sanden uit het vlakbij Nijmegen gelegen Duitse Kranenburg.

Zij gebruikt de zegels om ansichtkaarten te maken. De opbrengst bij verkoop gaat naar de bestrijding van lepra en de verzorging van lijdens aan deze ziekte.

Mede dankzij de medewerking een aantal leden van onze vereniging, maar ook van niet-leden die daarover in kennis zijn gesteld, konden weer 16 schoendozen met postzegels worden gevuld. Samen met de in september 2019 afgeleverde 19 dozen, kwam het totaal daardoor op 35.

Op 30 oktober j.l. ben ik samen met mijn vriend Rens Jongerling naar Sjan gereden. Gelukkig bleek hij bereid Willem van der Zel te vervangen. Die zou in eerste instantie rijden maar moest helaas afzeggen vanwege een fysiek ongemak.

Vanwege de Duitse coronamaatregelen hebben we afgesproken om de dozen in Berg en Dal over te dragen op het plein bij de kerk aan de Kleefsebaan.

Omdat verkoop van kaarsen nagenoeg stil ligt omdat er geen beurzen, braderieën e.d. meer worden georganiseerd, is Sjan mondkapjes aan het maken voor het genoemde goede doel. Als blijk van waardering mochten we beiden een mondkapje ontvangen. Ook kregen we een exemplaar mee voor Willem.

Sjan was blij verrast en verzocht ons haar dank over te brengen aan de gulle gevers. Ze kan weer even verder met het maken van kaarten.

We hebben afgesproken om voor haar zegels te blijven verzamelen en doen dus nogmaals een beroep op een ieder die overvloedige postzegels heeft. Ondergetekende blijft graag bereid deze voor haar in ontvangst te nemen en zal er zorg voor dragen dat ze bij Sjan terecht komen.

Bij voorbaat hartelijk dank namens Sjan en de leprapatiënten.

Hoe herken ik een Japanse postzegel?

Jaap Mieras

Als verzamelaar van postzegels van Japan krijg ik van medeverzamelaars uit onze vereniging met enige regelmaat de vraag of een zegel “ook een Japanse” zegel is, of misschien Chinees, of nog iets anders.

Zegels uit Japan zijn (bijna) altijd goed herkenbaar:

- De eerste 8 zegels, uit 1871 en 1872 zijn min of meer vierkant en bijna 20 mm lang. De 4 zegels uit 1871 zijn ongetand, de 4 uit 1872 getand. Alle 8 hebben ze binnen een drukke randversiering twee gestileerde draken. Volgens de Michel-catalogus is 90% van alle in omloop zijnde zegels uit beide series vervalsingen! Maar zelfs dan kom je ze maar mondjesmaat tegen!

- Vanaf Michel nr. 9 uit 1872 tot en met Michel nr. 379 uit 1947 zijn alle Japanse zegels herkenbaar aan een afbeelding van het keizerlijk zegel, een gesymboliseerde chrysant met 16 blaadjes. Soms is deze chrysant wat groter (zoals op de linker zegel van ½ sen), soms staat hij veel kleiner bovenaan de zegel (zoals op de rechter zegel) – maar hij staat er altijd.

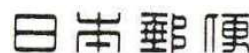
Verder is op het overgrote deel van de Japanse zegels, tot op de dag van vandaag, het woord “Nihon”, de naam die men in Japan aan het land geeft (in ‘het westen’ meestal als “Nippon” geschreven) terug te vinden. In de Japanse karakters staat dat als 日本 of 日本 gedrukt. In bovenstaande 1½ sen-zegel ziet U dat onder de chrysant, het tweede en derde karakter van rechts af:

- Nadat de toenmalige keizer Hirohito in 1945 onder zware Amerikaanse druk afstand had gedaan van zijn religieuze betekenis – in onze, westerse, ogen leek dat op een nagenoeg goddelijke status – en met een vooral grondwettelijke en representatieve rol genoeg had genomen, verdween ook het keizerlijk symbool, de chrysant, van de postzegel, te beginnen met de op 15 augustus 1947 uitgegeven Michel nr. 380.

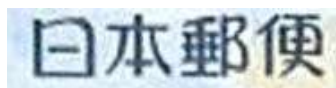
Alle zegels hebben vanaf dat moment de Japanse tekst:

(“Nippon Yubin”, hetgeen “Japanse Post” betekent).

Ook hierin kunt U de karakters voor Japan (“Nihon”) herkennen.

- Vanaf 1966 hebben alle zegels daarnaast ook de landsnaam “NIPPON”.
- Op 1 april 1989 begint Japan met de uitgifte van regionale zegels, de zgn. furosato-zegels. Deze officieel door de Japanse Post uitgegeven zegels werden alleen verkocht in postkantoren in de betreffende prefectuur (de Japanse versie van wat wij provincies zouden noemen; er zijn er 47). Op alle zegels die in dat kader verschenen tot en met 2007 (en enkele series van later datum) – en dat zijn een kleine 1200 verschillende (tandingsverschillen niet meegerekend!) – is de tekst “Japanse Post” in een meer kalligrafische stijl gedrukt:

PostNL, een dienstverlenende organisatie? (3)

Jaap Mieras

In het verleden heb ik wel eens aangegeven dat PostNL, om het maar netjes te zeggen, niet altijd even klantvriendelijk is richting filatelisten – en andere gebruikers van haar “diensten” (Nieuwsbrief, Jrg. 4, nr.1 en Jrg. 8, nr. 3). Uit de “oogst” aan brieven en kaarten van de afgelopen maanden heb ik enkele “fraaie” voorbeelden gezocht¹ van de plak-activiteiten van onze nationale “trots”:

Een envelop die een correspondentievrindin uit de Verenigde Staten me zond en die ik op 6 januari j.l. ontving was versierd met een gemakkelijk te verwijderen sticker:

Dat verwijderen wordt problematisch bij het soort sticker zoals die geplakt werd op een ter gelegenheid van het naderende Kerstfeest speciaal met kerstzegels gefrankeerde kaart uit Oostenrijk; dit soort stickers is nagenoeg niet te verwijderen zonder een deel van de ondergrond – in dit geval dus de zegels – mee te nemen:

Het lijkt erop dat PostNL erg tevreden is over dit type sticker want 2 weken later kreeg ik een envelop uit Japan met de zelfde sticker over de nu beschadigde, dus waardeloze zegel:

¹ Ik heb het niet precies bijgehouden, maar mijn inschatting is dat ze op zo'n 10 % van de kaarten die ik via postcrossing krijg één of meerdere stickers plakken, soms over de zegel(s), soms over de geschreven tekst – en een enkele keer over de beeldzijde van de kaart!

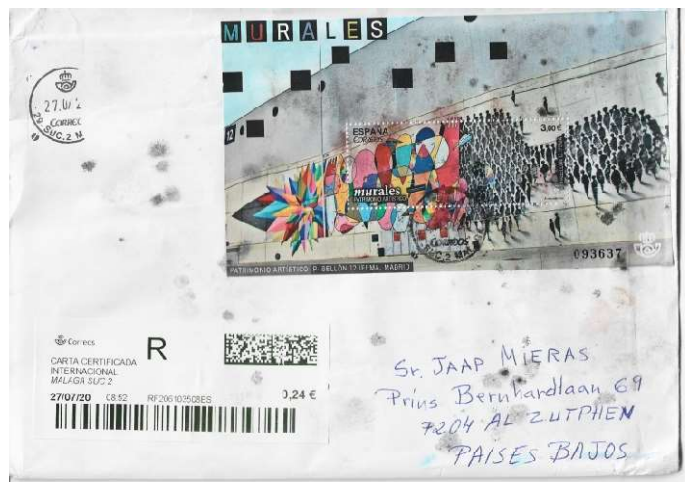
En deze week, woensdag 17 februari, verraste PostNL me met bijgaand vernietigingswerk, waarbij niet alleen de adreskant, maar ook een deel van de voorkant was bestickerd:

Het argument, dat me jaren geleden door een medewerker van PostNL werd toevertrouwd, nadat ik een klacht had ingediend over de plakactiviteiten – jawel, ze doen dat al jaren! – dat stickers worden geplakt omdat, zo zei hij me toen, het adres onduidelijk, onvolledig en/of onjuist zou zijn, en als gevolg van de automatisering op een stickerachtige manier ingegrepen moest worden, kan mijns inziens door nevenstaand voorbeeld volledig worden weerlegd. Er rest mij maar één conclusie: PostNL doet zijn (of haar) uiterste best om “the king of hobbies, the hobby of kings”, zoals filatelie wel is betiteld, onaantrekkelijk, ja, onmogelijk te maken. En ze hebben daarbij succes!

Afgelopen jaar heb ik twee keer een pakket via PostNL mogen ontvangen. In beide gevallen waren ze aangetekend. Beide keren heeft de bezorger ze voor de deur gezet, aangebeld, en ... De eerste keer was hij al vertrokken voor ik de deur open had gedaan, de tweede keer was ik “snel”, de bezorger zat nog net niet achter het stuur van de auto en gaf als argument: “Het is erg druk, ik heb zelf maar getekend!” Toen ik tegensputterde zei hij me, dat als ik daar persé op stond, ik ook nog wel mocht tekenen!!! (Dus “mogen” in plaats van “moeten”; ik heb voor dié eer bedankt.)

En drie keer kreeg ik een aangetekende brief uit het buitenland: De eerste was een brief uit Spanje met via de Belgische internetveiling Delcampe gekochte postzegels – zie de verkleinde afbeelding hiernaast. De brief is ruim twee maanden (!) onderweg geweest, er is uitvoerig met de verzender gecorrespondeerd – waaruit bleek dat de envelop in Nederland zou moeten zijn – er is herhaaldelijk telefonisch met PostNL contact geweest (“er is bij ons niets bekend”) tot op een druilerige zaterdagmorgen in oktober een smerige envelop op de deурmat lag. Niemand heeft aangebeld, ik heb dus niet voor het aangetekende stuk kunnen tekenen!

Gelukkig waren de postzegels zo goed verpakt dat ze niet waren beschadigd, maar de envelop was duidelijk nat geweest, vuil – de donkere vlekken op de envelop en op het postzegelblokje zijn schimmelsporen! – een deel van de postzegels op de envelop was verdwenen, maar op het stempel is te zien dat de brief meer dan 2 maanden eerder, op 27 juli, in Malaga was afgestempeld. Natuurlijk heb ik – telefonisch – een klacht ingediend, maar daar heb ik tot op de dag van vandaag maar één ding over vernomen: een verzoek aan het eind van het telefoongesprek om mee te doen aan een “klanttevredenheidsonderzoek”!

Een via een Catawiki-veiling in Polen verkregen kavel werd door de postbode door de bus gegoooid. Toen ik haar erop aansprak – zij is een heel aardige, behulpzame vrouw – liet ze merken van niets te weten, zij behandelt nooit aangetekende post, dat gebeurt door andere bezorgers op een ander moment van de dag; snel telefonisch contact met haar superieur leidde er alleen maar toe dat ze een foto maakte van de envelop. Toen een paar weken later een aangetekende envelop uit Duitsland in haar stapel te bezorgen post zat, was zij attent genoeg om aan te bellen; maar enig formulier of tablet om te tekenen was er ook toen niet.

Vijf keer aangetekende post, nul keer getekend!!! Misschien een tip voor PostNL: Gebruik voortaan als slogan: “Om klachten over onze service te voorkomen, geven we geen service.”